Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 13 (745) ★ joi 31 martie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

„V. I. LENIN" Sculptură de Z. Azgur

Cele mai frumoase adunări

Povestind despre Lenin

Deși tuturor nevăzut,
e-aproape de toți,
tuturora li-i scut.
Ei văd. Dreaptă rază
e gîndul lui Lenin
în orice răscruce.
Și mîna lui Lenin
o văd:
îndrumează,
conduce...
(Maiakovski)

Cu căldură în glas, pioniera Anca Ștefănescu, președinta detașamentului nr. 6 de la Școala de 7 ani nr. 15 din București, a deschis adunarea despre Lenin.

In sala împodobită de sărbătoare, pionierii unității, invitați la adunare de cele trei detașamente ale claselor a VI-a, o ascultau cu atenție. Amintirea lui Lenin le e tuturor dragă și, împreună, au alergat cu gîndul în căsuța din orășelul Simbirsk, în școala, în clasa în care a învățat Volodea Ulianov. Apoi, l-au urmărit pe Volodea studentul, pe luptătorul îndîrjit, apărătorul celor mulți. L-au urmărit în deportare, în îndepărtata și friguroasa Siberie... Despre Vladimir Ilici, cel care a arătat omenirii drumul spre libertate și o viață mai bună, s-a vorbit mult la adunarea lor. Lui i-au fost închinate și poeziile recitate de pionierii Răzvan Damian, Mariana Marinescu, Gheorghe Dorobanțu și cîntecele coriștilor.

Intîlnirea...

Pionierii Aurel Răsoi, Ana Löebe și alții au văzut piesa de teatru „In numele Revoluției". Acolo, pe scenă, a apărut Lenin și poate tocmai de aceea le-a plăcut atît de mult piesa. Despre cel care a interpretat rolul lui Lenin au vrut să afle mai multe. Iată de ce l-au invitat la ei pe tînărul actor Vasile Nițulescu — interpretul lui Lenin. Intrebările nu mai conteneau:

— Cînd ați jucat pentru prima oară rolul lui Lenin? V-ați pregătit mult timp? A fost greu?

Toate și-au aflat răspunsul în cuvintele actorului.

— Pentru acest rol m-am pregătit încă din anii studenției. Nu mi-a fost de loc ușor dar dragostea și admirația pentru marele Lenin mi-a dat puteri și, ani în șir, am muncit, iar răsplata a venit o dată cu primul spectacol al piesei „In numele Revoluției".

Insemnări de la muzeu

Multe a avut de spus și grupa de pionieri din detașamentul clasei a VI-a B care a vizitat muzeul Lenin-Stalin.

— Pe mine m-a atras în mod deosebit perioada în care Lenin a fost elev, povestea pioniera Tatiana Rezeanu. Din carnetele lui de note se vede că a fost un elev foarte bun. La fel de înflăcărat au vorbit și pionierii Rodica Gorgoi și Mihai Duca. Ei au povestit despre neuitatele zile în care Lenin a condus lupta proletariatului pentru victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917.

★

In sală s-a făcut întuneric, dar adunarea nu s-a terminat... Pionierii urmăresc cu atenție imaginile filmului despre Lenin: iată-i pe muncitori, țărani și soldați ascultîndu-l pe Lenin în zilele lui Octombrie 1917, iată-l pe Lenin în mijlocul copiilor din localitatea Gorki, iată-l vorbind la cel de al treilea Congres al Comsomolului...

După film, pionierii au mai povestit mult despre Lenin. Iar președinții de grupă, de detașament, n-au uitat să scrie despre această adunare în caietele și jurnalele lor. „A fost una din cele mai frumoase adunări din unitatea noastră".

Lenin!
M-auzi?
Ascultă-mi jurămîntul:
Cu tine-alături, ca
de-atîtea ori
noi ști-vom să-ți
urmăm cuvîntul:
Vom fi în cea din urmă
luptă-nvingători"!
(Kim De Ghiu — R.P.D. Coreeană)

★

In versuri, glasurile pionierilor s-au unit ca un legămînt făcut prietenului, părintelui Lenin.

M. NEGREA și L. VIȘAN

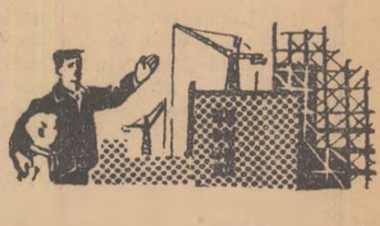

MULȚUMIM DIN INIMA PARTIDULUI

★

„In cîntecele noastre minunate
Noi zi de zi partidul îl slăvim
Că viața noastră rodnică în fapte
Noi, lui o datorăm, cu toți o știm"

...Așa, cu poezia „Mulțumim partidului" a început programul nostru artistic. Și avem pentru ce mulțumi. De curînd la noi în sat a fost o mare sărbătoare: am inaugurat un local de școală și un cămin cultural. Cu toții eram veseli; și cum să nu fim, cînd de acum avem o școală mare, luminoasă iar căminul cultural este înzestrat cu o mare bibliotecă și un aparat de cinematograf. Toate aceste realizări obținute prin grija partidului, fac ca viața noastră să fie mai frumoasă, mai bună.

pionier
ION COJOCARU
președintele unității nr. 53,
comuna Suhărău, regiunea Suceava

★

Scrisoarea aceasta am alcătuit-o noi, patru colegi de școală: Paul Toma, Ion Tudoran, Eugen Șivțov și Pavel Popescu. Toți sîntem fii de ceferiști, în clasele a V-a și a VI-a la Școala medie din Roșiorii de Vede și vrem să vorbim despre orașul nostru, despre construcțiile lui. De pildă, trebuie să spunem în primul rînd, că au fost pavate și asfaltate multe străzi; că au fost înzestrate cu utilaj modern fabrica „Țesătoria Teleorman" și fabrica de mezeluri „Mistrețul"; că au fost construite noi unități industriale — Centrul mecanic Roșiori, fabrica de mobilă „Vasile Roaită" ș.a.

Dar ceea ce vrem să arătăm noi, așa, mai direct, este legat de viața noastră. Familiile noastre s-au mutat nu de mult în apartamentele celor 14 blocuri cu peste 80 de apartamente care s-au construit pentru muncitori. Și deci și pentru muncitorii ceferiști.

Noi mai avem și frați. Unii mai mari alții mai mici. Și toți trăim acum în case noi, luminoase, uscate, cu lumină electrică și bale.

Nici nu vă puteți închipui, dragi prieteni, cît de mult ne-am bucurat noi toți, cei ce ne-am mutat în aceste blocuri: ne-am dat seama, că acest lucru a fost posibil, pentru că partidul nostru se gîndește la toate nevoile muncitorilor.

PAUL, ION, EUGEN, PAVEL
pionieri la Școala medie, Roșiorii de Vede

Primăvară și voioșie

Parcă și soarele a înțeles că e vacanță și că trebuie să fie mai darnic cu razele lui călduroase. Ce colorat și vesel pare orașul în această dimineață de primăvară! Să fie de vină grupurile de pionieri și școlari ce au împînzit străzile, parcurile, tramvaiele? Iată pionierii de la Școala de 7 ani nr. 18 sînt mai voioși ca oricînd. Azi se duc la pădurea Băneasa în excursie. Vor culege ghiocei, viorele, vor juca volei, fotbal, și alte jocuri și, în plus, vor vizita parcul zoologic. Parcă ce, e puțin lucru? Una e să vezi animalele la circ sau la menajerie și alta să le vezi plimbîndu-se libere prin parc!

Dar iată, un nou grup de pionieri. — Voi unde mergeți, tot în excursie?

— Nuuu! Mergem la muzeul Theodor Aman!
— De la ce școală sînteți?
— 163! De pe Giulești!
— Eu nu sînt de la școala lor și nu merg la muzeu, spune un pionier numai de-o șchioapă. Mă duc să mă întîlnesc cu colegii mei, pionierii de la Școala nr. 26 din raionul 1 Mai, iar apoi mergem să ajutăm muncitorilor care lucrează la blocurile noi de lîngă Atelierele Centrale I.T.B. Mă grăbesc! Salut voios de pionier!

O întîlnire plăcută

In dimineața aceea, spre Casa prieteniei romino-sovietice din București, se îndreptau grupuri vesele de pionieri, din școlile bucureștene. O dată cu ei, veselia a umplut sala și, „dimineața de întrebări și răspunsuri" a început. De data aceasta, pionierii au avut o mare bucurie: s-au întîlnit cu scriitorul Octav Pancu-Iași. Cei mai mulți dintre copii îl cunosc așa că întrebările și răspunsurile au constituit o discuție între prieteni. Impreună au stat de vorbă despre primele lucrări ale scriitorului, despre cele mai frumoase volume și, în special, despre... „Cartea cu ochi albaștri".

Ca de obicei, adunarea s-a încheiat numai după ce au fixat viitoarea întîlnire a scriitorului cu pionierii.

Spre bucuria florilor...

In clasele, pe coridoarele Școlii de 4 ani nr. 14 din București s-a lăsat liniștea. Și florile de la ferestre parcă s-au întristat: cine o să le ude? Dar iată că în curtea școlii s-au adunat o mulțime de pionieri. Micii naturaliști s-au grăbit spre florile din clase, alți pionieri au pornit după fierul vechi, dar cei mai mulți spre lotul școlar. Constantin Vărzaru, președintele unității, Geta Măriuța și alții au curățat lotul școlar. „Mîine îl săpăm, apoi semănăm" au plănuit ei.

Din viața pionierească

ILUSTRATE DIN VACANȚA

Tocmai am developat filmul cu primele imagini din vacanță. Să-l privim la lumină și să alegem cele mai interesante imagini pentru copiat..

Primul clișeu: o mulțime de pionieri veseli, entuziaști, umplu curtea școlii. Sint în așteptarea unui eveniment plăcut. Este vorba de deschiderea clubului organizat pentru zilele vacanței! Iată-i, de-o parte pe pionierii detașamentului clasei a VI-a B. Discută bucuroși între ei. Le pare bine că propunerea lor de a se organiza un joc

de orientare turistică a fost înscrisă de colectivul de conducere al unității in programul de activitate al vacanței. Bun, clișeul se copiază! Al doilea clișeu: 300 de pionieri, fruntași la învățătură în gara Craiova. Se pregătesc de plecare. Itinerariul: Craiova — Tr. Severin — Orșova — insula Ada-Kaleh — Băile Herculane. Conducătorii excursiei: instructorul de detașament Milcoveanu Alexandru și președinta unității Maria Timpea. In timpul excursiei, pionierii vor aduna material pentru concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" și vor învăța orientarea cu busola.

Interesant. Va fi o amintire frumoasă, nu-i așa?

Al treilea clișeu: o fază dintr-un meci de volei. Un băiat înalt, zvelt a „tras" dar blocajul intervenit la timp dincolo de plasă a făcut ca mingea să nu poată trece. Competițiile sportive din vacanță sint în toi: volei, șah, handbal...

Al patrulea clișeu: cîțiva școlari din clasa I-a, a II-a, a III-a, cîntă, plini de gravitate, în timp ce un pionier mai mare dirijează, zîmbind. Pentru cei mici, colectivul de conducere al unității a organizat în vacanță activități anume. Clișeul acesta o să-l copiem în mai multe exemplare, ca să le dăruim și lor cîte o fotografie.

Alt clișeu luat de astă dată în sala de lectură. Un pionier citește, pe semne cu voce tare, deoarece ceilalți sint numai ochi și urechi la el. Dar de ce își încrețește atît de fioros chipul micul cititor? E firesc: citește „Domnul Vucea", de Delavrancea și nu știe că-i fotografiat.

Ah, încă un clișeu interesant: pionierii lucrează în parcul orașului la curățirea spațiilor verzi. Iar

clișeul următor, ni-i înfățișează încărcînd, pe o străduță fier vechi în roabe. Au predat pînă acum 5.100 kg de fier vechi, iar în curtea școlii mai așteaptă să fie transportate încă 1.500 kg. Fotografiile acestea trebuiesc făcute pe format mare, ca să apară și la gazeta de perete a unității!

Dar aici, ce se vede? Animație, pionieri care aplaudă... E clișeul luat la concursul „Drumeții veseli", pe tema „Să cunoaștem realizările partidului în regiunea noastră". Participă pionierii claselor a VII-a.

...Interesante fotografii, nu-i așa? Și vacanța e de-abia la jumătate!

EUGEN BUCA
instructor superior, Școala medie nr. 1, Craiova

O seră strașnică, niște prăjituri și o persoană importantă cu numele de... Motănică

— Intîlniri pionierești —

Totul a început cu cîteva săptămîni în urmă, cînd pionierii de la Școala de 7 ani nr. 9 din Craiova au fost oaspeții unității de la Școala medie nr. 2, unde au mers într-un schimb de experiență. Au văzut acolo multe lucruri interesante, care le-au plăcut și, la plecare, n-au uitat să-i invite, la rindul lor, pe pionierii de aici la ei

Astfel in prima zi de vacanță, pionierii de la „medie 2" puteau fi văzuți intrind în curtea Școlii de 7 ani nr. 9.

Punctele principale ale schimbului de experiență (lotul micilor naturaliști, sera și crescătoria de iepuri)

Curioși, oaspeții și-au scos de îndată carnetele de însemnări...

Mai întîi, sera. O seră adevărată, în interiorul căreia la o lumină și o temperatură de iulie, se răsfață lădițele și ghivecile cu tot soiul de plante: căpșuni și caiși, măslini și ficuși... Atracția principală: un lămîi cu fructe cît pumnul și planta decorativă calciolaria, cu floarea ca o ciupercuță roșie, pătată cu galben, o plantă care prinde greu: din 42 de semințe, numai 3 au încolțit.

Entuziasmul oaspeților e vizibil. Lotul experimental, care urmează pe agenda vizitei, nu face decit să-l sporească. În curind, pe cei 5.000 m^2 ai lotului vor înălța capul spre soare nenumărate legume. Pe lot, încă două surprize: răsadnițele calde și un mic bazin „de acumulare", construit din beton.

După cum s-a văzut, micii naturaliști au un cuvînt greu de spus în activitatea unității de la această școală.

Buna dispoziție creată în timpul vizitării lotului a crescut mai apoi cu prilejul următorului punct al întîlnirii: o reuniune pionierească. Cîntece, recitări, dans... Carnetele de însemnări și creioanele au dispărut în buzunare. Altminteri, ar fi fost greu pentru oaspeți să dea atenția cuvenită prăjiturilor servite de politicoasele gazde...

...Spre sfîrșitul reuniunii, după ce pionierii au cîntat cu toții „Peste plaiurile țării", cîțiva membri ai colectivului de conducere au rugat să fie puțină liniște... Solemni, ei au înmînat atunci în dar unității oaspete un lămîi într-un ghiveci și un iepuraș voinic, cu fundă la gît și cu numele de „Motănică"! Lui Florin Luțescu, președintele unității, i-a venit cam greu să-și rostească cuvîntul de răspuns cu iepurașul în brațe, pentru că ceilalți pionieri de la „medie 2" se înghesuiau care mai de care să-l mîngîie... Florin le-a mulțumit gazdelor pentru frumoasa primire, i-a felicitat pentru rezultatele obținute și le-a promis, în numele unității sale, că se vor strădui ca Motănică și lămîiul să nu rămînă prea multă vreme singuri.

AL. OVIDIU ZOTTA

Zilele însorite de vacanță au fost așteptate cu multă bucurie de pionieri și școlari. Un număr de 46 de pionieri fruntași de la Școala de 7 ani din comuna Aldeni, reg. Ploești au pornit într-o frumoasă excursie prin București unde au vizitat construcții care înfrumusețează Capitala, au vizitat muzee și expoziții. In fotografie — pionierii din Aldeni făcînd un popas la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

Colectiviștii din Corbeanca au pornit cu însuflețire la muncile agricole din campania de primăvară. In acest timp copiii lor cei mai mici sint în mîini bune, la grădinița sezonieră. Acum, în zilele vacanței de primăvară, în ajutorul tovarășei educatoare de la grădiniță au venit pionierii. Prichindeii i-au înconjurat pe dată cu bucurie pe pionieri. Iar aceștia au venit cu „traista" plină cu povești, cu jocuri noi și frumoase.

Jocuri în aer liber

DUPĂ URME

Se fixează un punct în apropierea cabanei sau a școlii (o pădurice, o denivelare de teren etc.) de unde se va da plecarea în joc.

Tema jocului este următoarea: o grupă de pionieri, pornind de la locul fixat va trebui să ascundă la o distanță de 200—300 m în teren împădurit, sau 500—1.000 m în teren neîmpădurit un obiect care poate fi un lampion, un rucsac plin sau alt obiect mai mare. Restul grupelor din detașament primesc misiunea ca, pornind din același loc, să descopere într-un timp limitat (30—45 minute) obiectul ascuns.

Grupa care ascunde obiectul va căuta să inducă în eroare celelalte grupe, făcînd în mod intenționat o serie de urme în mai multe direcții, după care se retrage.

Cîștigă jocul grupa care a ascuns obiectul dacă în timpul fixat nu se descoperă obiectul, sau ceilalți dacă-și îndeplinesc tema la timp.

Notă

Obiectul nu va putea fi îngropat în pămînt, în schimb poate fi mascat de obstacole naturale.

ȚINTEȘTE PE NEVĂZUTE

Este un joc de orientare și de apreciere a distanței. Se desenează pe un perete un semn — o țintă ca aceea de tir sau se prinde într-un cuișor o hîrtie sau o bucată de carton cu un desen făcut special. La o depărtare de 8—10 m, jucătorul privește ținta timp de 30", apoi el este legat la ochi. Ridicînd mîna cu degetul arătător întins, el parcurge distanța pînă la țintă, trebuind să o nimerească. In momentul cînd atinge ținta, cu mîna cealaltă își scoate repede batista de la ochi și constată cît de bine sau cît de slab s-a orientat. Se pot întrece mai mulți jucători, sub formă de concurs. Cine reușește să atingă ținta din trei încercări cîștigă.

CÎNTEC PIONIERESC PENTRU RIDICAREA DRAPELULUI

Muzica: ALFRED MENDELSOHN Versuri: PĂUNA RAZVAN

Urcă spre soare,
flacără și floare,
simbol de curaj și de tărie,
de cinste, adevăr și bucurie.

Refren:

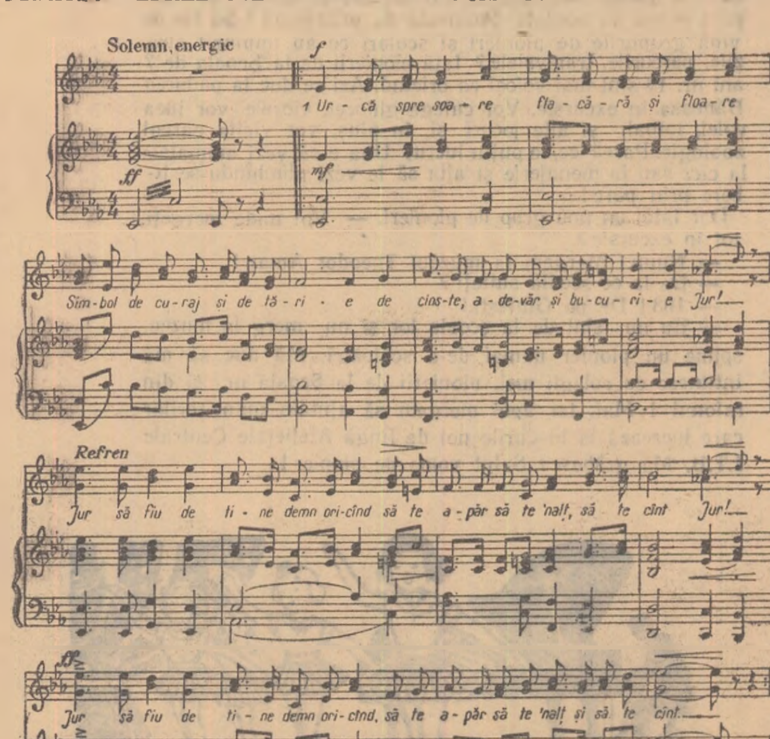
Jur să fiu de tine demn oricînd:
să te apăr,
să te-nalț,
să te cînt! (Bis)

Drumul în viață,
să mi-l fac mă-nvață,
glorios în faptele mărețe,
în cinste, adevăr și frumusețe.

Bis. Refren.

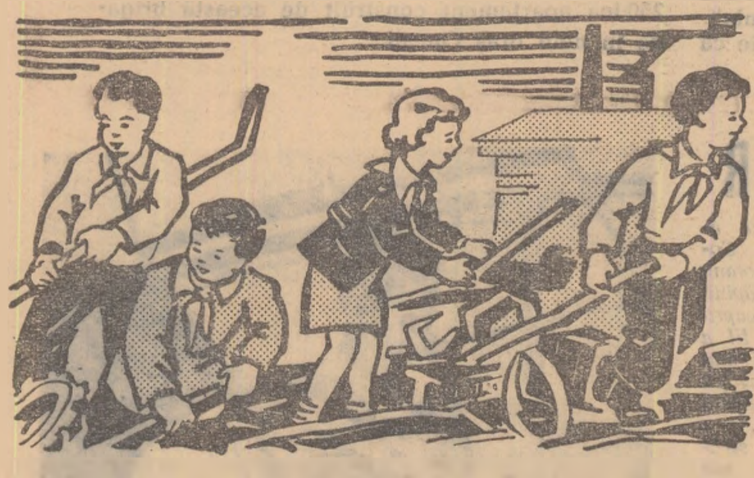
Steagul lui Lenin,
soarelui asemeni,
inimile noastre luminează,
și anii noștri tineri îndrumează.

Bis. Refren.

Nu-i numai hărnicie!

Intr-o zi, mi-am luat traista pe umăr, cum se spune și am plecat în comuna Budești, raionul Oltenița, unde aflasem că sînt niște pionieri foarte harnici. Comuna Budești m-a intîmpinat în cîntecul celor șapte mii aparate ale stației de radioamplificare. In apropierea gării se înalță, masivă, clădirea aproape terminată a noului cămin cultural. Ici, colo, se zăresc, arătoase, noile case ale colectiviștilor, construite din că-

rămidă, cu ferestre mari, luminoase, cu acoperiș de țiglă roșie sau tablă lucitoare. Școala se află puțin mai departe, pe șosea.

Intr-adevăr nu m-am înșelat: pionierii din Budești își iubesc foarte mult atît școala cît și comuna în care locuiesc. Pentru aceasta ei participă la numeroase acțiuni patriotice. Intr-o zi au mers la pădure să adune ghindă. Pădurarul le-a arătat de unde să adune ghinda și ei s-au apucat îndată de lucru. Cel mai mult au muncit copiii din clasele a V-a A și a VII-a B. In total pionierii au adunat 400 kg ghindă cu care se pot planta ...10 hectare pămînt! O adevărată pădure de stejari. Altă dată, înarmați cu cazmale, pionierii au pornit la sădit puieți. Ajunși la locul hotărît ei s-au împărțit pe grupe și au început munca. Unii măsurau și însemnau terenul, alții făceau gropi, iar ceilalți așezau puieții și astupau rădăcinile cu pămînt. S-au evidențiat Veronica Stancu, Gloria Crîngașu Nicolae Bacriu, Luminița Vezelovici, Gheorghița Rădulescu și mulți alții. Pionierii au lucrat cu multă dragoste gîndindu-se cu bucurie că alături de pădurea bătrînă se va adăuga o pădure de vlăstari sădită de ei.

Acțiunile patriotice ale pionierilor din Budești nu se sfîrșesc însă aici. Ei au dat de cîteva ori ajutor la gospodăria agricolă colectivă „Miciurin" din comună, au împrăștiat nisip în curtea școlii, au amenajat o nouă cameră a pionierilor și au strîns... 12.846 kg fier vechi! Dar cea mai frumoasă realizare a lor o constituie ajutorul pe care l-au dat la colectivizarea comunei. In toamna trecută, îndrumați de tovarășa instructoare superioară și de tovarășii profesori pionierii au format o brigadă artistică de agitație și au pornit să prezinte spectacole: la căminul cultural, la gospodăria agricolă colectivă, la căminul de bătrîne etc. Ba au început să plece și în turneu în alte comune, căci spectacolele erau atît de frumoase, încît brigăzii i se dusese faima în tot raionul.

Știți cum se desfășurau spectacolele brigăzii? Pe scenă apărea un moș (de fapt o ...pionieră machiată care juca foarte bine rolul bătrînului țăran). Indată își făcea apariția și un grup vesel de copii îmbrăcați în costume frumoase. Copiii începeau să spună bătrînului poezii, să joace în fața lui, să cînte ...Din cînd în cînd, bătrînul își amintea din trecut și povestea copiilor întîmplări din viața grea pe care au dus-o părinții și bunicii lor. Concluzia întregului spectacol era că singurul drum spre ridicarea bunăstării a țărănimii muncitoare e drumul colectivizării. Pionierii erau pregătiți și dădeau exemple bogate în legătură cu foloasele muncii în comun și pe pămînturi fără haturi. Dar ei mai întreprindeau și alte acțiuni frumoase. Deseori, de pildă, puteai vedea pe ulițele satului grupuri de pionieri cu tobe, trompete și steag, îndreptîndu-se spre locuința vreunui nou colectivist. Mergeau să-l felicite chiar acasă. Fiecare colectivist se pregătea să-i întîmpine cît mai bine pe pionieri și să se bucure împreună.

Astfel de pionieri am întîlnit în comuna Budești.

AUREL GEORGESCU

Vacanța și de data aceasta e bogată în vizite, excursii, întîlniri. Iată un grup de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 73 în vizită la Casa Scînteii, în tipografie, stînd de vorbă cu unul dintre cei mai tineri muncitori linotipiști...

FAPTA CURAJOASA A UNEI ȘCOLĂRIȚE

Dorica Viționescu nu are încă 9 ani. Este elevă în clasa a II-a la Școala elementară din Berthelot, raionul Hațeg. Intr-o zi...

...In dreptul casei cetățeanului Valer Niculescu stau doi oameni. Dorica nu-i cunoaște. Nu sînt din sat. Ce-or fi vrînd, că doar Valer Niculescu nu este acasă. Ușor, fără să fie observată, se furișează într-un colț de unde nu poate fi văzută. Dar iată că cei doi se îndreaptă spre intrare și... intră în casă! Tiptil, Dorica se apropie de fereastră, privind înăuntru. Cei doi strîng în grabă lucruri din casa omului. Dorica se uită înspăimîntată în stînga, în dreapta. Pe uliță nu trece nimeni. Ea singură este prea mică să le țină piept răufăcătorilor. Trebuie s-alerge în grabă în sat, să dea de veste cuiva. Dar cui? Gheorghe Dobrescu este cel mai aproape.

— Nene Dobrescule, vino repede, hoții!

Gheorghe Dobrescu a anunțat în grabă miliția care i-a prins chiar asupra faptului pe cei doi hoți. Dorica a dat astfel ajutor la prinderea unor răufăcători urmăriți demult.

Fapta curajoasă a școlăriței Dorica Viționescu este cunoscută în satul său și în împrejurimi. Fiecare locuitor vorbește cu respect și admirație despre mica școlăriță care, curînd va deveni pionieră. Fapta ei a dovedit dragoste față de oamenii cinstiți, un caracter ferm, o minte ageră. Aceasta este o dovadă că viitoarea pionieră Dorica Viționescu va face cinste cravatei roșii.

PETRU JURCONI

Băiatul cu două fețe, — SAU MICUL EGOIST

Intrebați pe oricare coleg al lui Imre Balog și-o să vă răspundă:

— Imre? Mai schimbăcios la fire ca el n-am văzut!

Să vedeți: cînd spun că are două fețe, nu vreau să înțeleg, că el ar fi cum se zice — fățarnic. Nu. Vreau să spun că într-un singur Imre sînt, de fapt, doi băieți: unul bun, care învață foarte bine, muncește mult și e nelipsit de la orele de muncă patriotică (de aceea a și fost făcut, de curînd, pionier!) și altul care...

— Ia ascultă, bunico, ți-am spus ori nu ți-am spus eu, aseară, să-mi faci ghetele?

Bunica, sărmana, care știe c-a „greșit", uitînd să curețe ca de obicei ghetele, recunoaște:

— Imre, e drept. Dar vezi tu... am mai avut și alte treburi. Și aseară eram foarte obosită. Așa că, ce mi-am zis: odată, poate să-și facă și nepotul meu singur ghetele.

— Singur?! Dar, eu am lecții multe. Eu muncesc. Așa să știi. Acasă nu vreau să mai fac nimic!

Apoi, schimbînd deodată tonul artăgos, se duce lîngă bunică, o mîngîie și continuă cu glas tînguios:

— Nu-ți dai și tu seama singură, bunico, că eu sînt mic... N-am nici zece ani. Lecții... of, berechet! Sarcini pionierești — se înțelege. Că vezi tu, bunico, eu sînt pionier. Și un pionier conștiincios nu poate lua note mici și nici să lipsească de la munca pionierească. Așa că, vezi... Eu cînd să mă mai joc? Cînd să mai dorm? Că doar trebuie să mai și cresc. Zău bunico, înțelege și tu cîte răspunderi am pe capul meu. De altfel, mama mi-a călcat cămașa, uniforma și cravata. Așa că nu mă pot duce, la școală, curat în sus dar, cu ghetele murdare...

Nici prin cap, însă, nu i-ar trece să se apuce singur să și le curețe. După cum vedeți, e neîntrecut în a se prezenta în fața bunicii, nici mai mult nici mai puțin decît un „erou" pentru „răspunderile" care-i apasă pe umăr...

Și totuși, Imre învață bine, e un bun sportiv al școlii, muncește, așa cum am mai spus, la orele de muncă patriotică. Dar, ce folos? In el mai e și „celălalt" Imre, care-l împiedică să fie un tovarăș bun, un coleg iubit de întreaga clasă.

Ei, ce-i de făcut, Imre?

E. SKIBINSKI

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

FLOARE BUZILA
președinta detașamentului clasei a IV-a, Școala de 7 ani-Potău, regiunea Baia Mare.

DAN MUNTEANU
președinte de grupă, clasa a IV-a, Școala de 7 ani-Șihla, regiunea Suceava.

DOINA MILOS
președinta detașamentului clasei a VI-a, Școala de 7 ani-Variaș, regiunea Timișoara.

VERONICA STANCU
președinta unității, Școala de 7 ani-Budești, regiunea București.

SIMION JURE
președintele unității, Școala de 7 ani-Pleșcuța, regiunea Oradea.

OLGA PIRVULESCU
președinta detașamentului clasei a III-a A, Școala medie nr. 3, Tg. Jiu.

FELICIA ANDRESE
președinta unității, Școala de 7 ani-Singiorz-Băi, regiunea Cluj.

A semnat primul

Gazeta îi adusese o veste mare: la Livedea, oamenii își uniseră pămînturile laolaltă! Un fel de nerăbdare îl făcu să iasă din casă și să se ducă din nou la cei doi vecini ai lui, Ion Petre și Ilie Tudor: „Noi... ce facem? Să mergem și noi acolo să vedem, că ne-o fi de folos". Și comunistul Iordan Slafciu, împreună cu Ion Petre, Fülichj Ferenț și alți cîțiva săteni din comuna Corbeanca, regiunea București, înhămară caii la căruță și porniră la gară.

Cînd s-au întors, s-au oprit mai întîi la sediul organizației de partid din comună. Acolo, la lumina firavă a lămpii cu petrol, Iordan Slafciu a luat primul tocul în mînă și a scris pe o hîrtie, cu litere apăsate „cerință". Da, așa și-au intitulat cei dintîi colectiviști de aci cererea de intrare în marea familie a gospodăriei colective — „cerință".

Era în primăvara lui 1950 cînd o mînă de oameni din Corbeanca, aidoma unui pîrîiaș slobozit de strînsorile înghețului, au pornit cu hotărîre pe noul drum al gospodăriei colective, alături de Iordan Slafciu. Poposind în Corbeanca, am vrut să văd lampa lîngă care și-au semnat primii colectiviști cererile. Nu mai era. Locul ei l-a luat becul strălucitor. Lumina electrică a pătruns și aci, în toate casele.

Multe s-au schimbat în Corbeanca. Deasupra caselor noi construite ale colectiviștilor vezi înălțate antenele aparatelor de radio și ale televizoarelor, iar pe ulițele satului vezi circulînd autocamioanele gospodăriei colective. Numai Iordan Slafciu a rămas același colectivist inimos, brigadier destoinic cum nu e altul.

— La vremea asta... e cam greu de găsit, mi-a spus colectivistul Ion Constantin, secretarul organizației de partid din gospodărie. Dimineață a plecat cu o brigadă la vie să întindă sîrmele pe butuci, dar cred că acum e în partea cealaltă, la tractoare.

L-am găsit între tractoriști, departe, în mijlocul cîmpului. Cu fața arsă de vînt, nerăbdător, zorea să însămînțeze sfecla de zahăr.

— Avem grîu destul, mi-a spus el cu însuflețire, și porumb, și floarea soarelui, dar și sfeclă de zahăr. E o bogăție.. 50 kg de zahăr am primit anul trecut! Nicolae Nițu a adus acasă 28 saci de grîu, 35 de porumb și unul de zahăr. De pe sfecla de zahăr contractată cu statul, vom lua anul acesta 850.000 lei. Oamenii muncesc, nu glumă, dar și foloase avem. Pavel Căpățînă bunăoară, și alții, și-au luat televizoare, Ion Manea și Anghel Ghiță au motociclete. De biciclete, nu mai vorbim. Cînd avem adunare generală, se înșiră cu sutele în fața căminului cultural. Dar oamenii noștri și citesc, se luminează. Știți cîte ziare și gazete ne aduce zilnic poștașul? Vreo 400!

Colectiviștii din Corbeanca au străbătut un drum lung de înfăptuiri. Aceasta fiindcă în primele rînduri au fost întotdeauna comuniștii, printre care și Iordan Slafciu. Brigadier harnic și priceput, mereu în mijlocul colectiviștilor, energic și modest, punînd umărul unde e treabă mai multă, el a fost reales nu de mult secretar al comitetului comunal de partid.

AL. DINU IFRIM

De pe cuprinsul patriei

In frunte comuniștii

Gateriștii de sub conducerea comunistului Paul Hanac de la sectorul de industrializare a lemnului din Vișeul de Sus, regiunea Baia Mare, au sărbătorit de curînd o nouă victorie: realizarea peste plan a 660 m.c. cherestea de rășinoase.

Insuflețiți de exemplul comuniștilor, muncitorii de la fabrica „Tudor Vladimirescu" din Pitești obțin importante succese în muncă. Numai în ultimele 20 de zile, ei au economisit 5.000 dm^2 piele, din care se pot confecționa 206 perechi de încălțăminte.

Desfășurînd larg întrecerile socialiste în cinstea zilei de 1 Mai, harnicii mineri din sectorul explorări geologice „Oltenia", regiunea Craiova, au raportat cu mîndrie că începînd de la data de 21 martie a.c. lucrează în contul lunii aprilie.

Dealurile sterpe din împrejurimile comunei Săpata de Jos, raionul Costești, s-au acoperit zilele trecute cu o adevărată pădure de pruni, cireși, caiși și alți puieți de pomi fructiferi. S-au evidențiat în această acțiune de muncă patriotică comunistul Ilie Pascu, utemiștii Florea Pătrașcu, Ilie Mateescu și alții.

Brigada de zidari de sub conducerea candidatului de partid Andrei Gealapu, a terminat în ziua de 25 martie cel de al 250-lea apartament construit de această brigadă în noul oraș Onești.

STĂPÎNII ÎNĂLȚIMILOR

In luna martie 1906 Traian Vuia a făcut primele încercări de zbor cu un avion construit de el.

— Pilotul secund Marius Moroianu!

— Prezent!

— Faci parte din echipajul numărul 2, cu destinația Cluj, Baia-Mare, Satu-Mare.

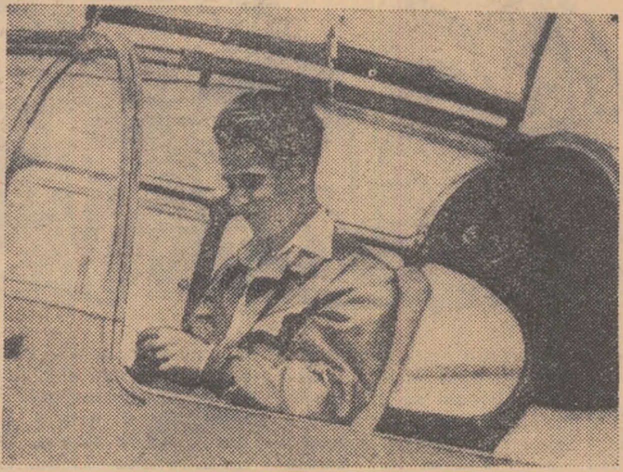
Ceața se lăsa încet, încet. Știa că la Cluj e timp favorabil — dar, pînă la Cluj... mai sînt și munții, poate și furtuni locale...

Pilotul comunist Marius Moroianu nu se teme însă, de capriciile naturii. Își amintește cum în martie 1958 a pornit cu un avion sanitar, cu un copil bolnav de la Tg. Ocna spre București. Mai făcuse în aceeași zi un drum de la Bacău la București, revenise la Tg. Ocna și acum se lăsa seara și o ploaie rece, cu rafale de zăpadă, cădea tot mai deasă. A fost greu drumul. Pe la Buzău îi venise, pentru o clipă, gîndul să se oprească acolo pe aeroport. Dar l-a alungat tot atît de repede. Fusese primit în rîndul candidaților de partid doar de puțin timp și tovarășii săi, comuniștii i-au apreciat dîrzenia, calmul, hotărîrea în acțiune (trăsături principale pentru un pilot) și acum să se lase biruit de o furtună? Marius știa că își periclitează viața, dar mai știa că, întins pe targa din carlingă, se afla copilul ce i-a fost încredințat, că viața acestuia era în mîinile sale. Și a ajuns la timp!

...Comunistul Marius Moroianu, fostul utemist șef de promoție la școala de pilotaj, fostul șef a stației Aviasan din regiunea Bacău, astăzi pilot secund la TAROM (și care, cu toate acestea nu are decît 26 de ani) privește înălțimile. Nu se arată prea binevoitoare. Comunistul Marius Moroianu este însă unul din stăpînii acestor înălțimi și de capriciile lor nu se teme. El a învățat de la comuniștii mai vîrstnici, de la organizația de partid, că un comunist n-are voie să se teamă.

Marius Moroianu se străduiește să fie folositor poporului și partidului care i-au creat condiții să-și împlinească visurile tinereții sale: să devină pilot, stăpîn al înălțimilor.

GH. ANGELESCU

Concursul pentru cea mai bună corespondență

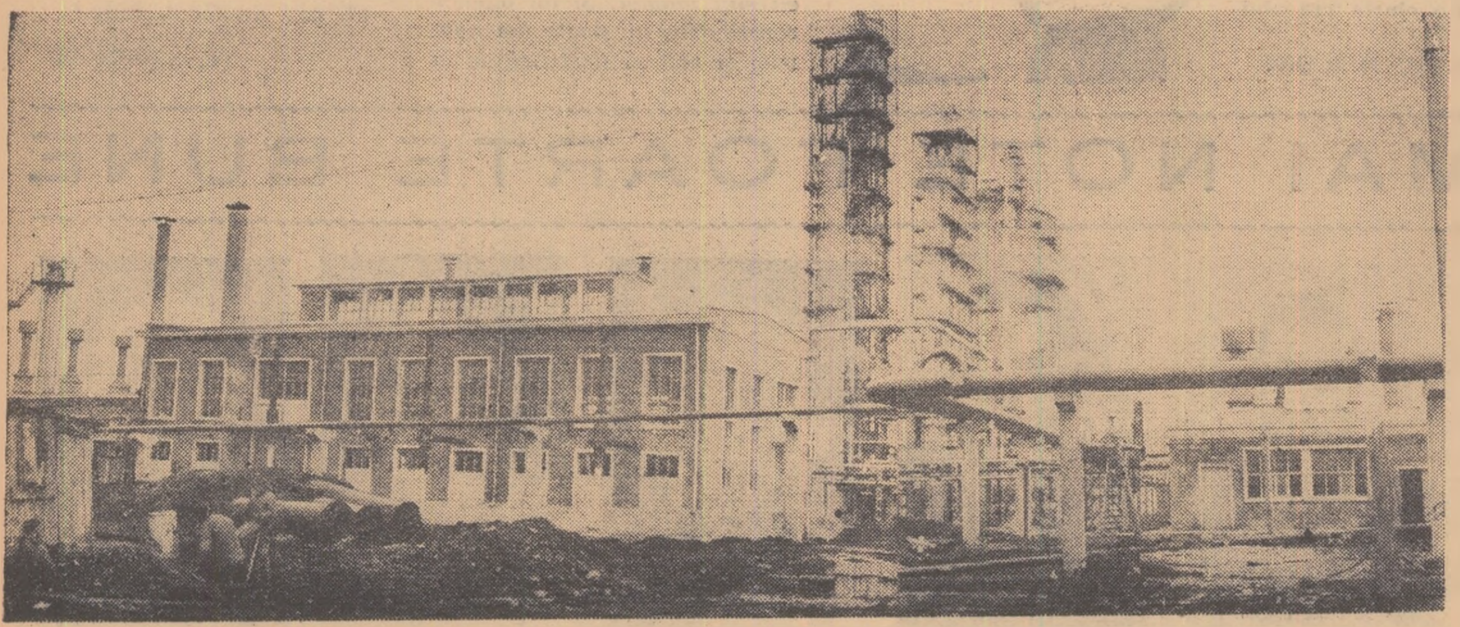
Am cunoscut un muncitor fruntaș

Demult doream să văd un șantier, să cunosc harnicii muncitori despre care tata mi-a povestit atîtea lucruri minunate. Tata mi-a înțeles dorința și m-a luat cu el pe șantierul unei stații de cale ferată.

Construcția acestei stații se întindea pe o suprafață de o mie de metri și cuprindea sectorul de linii ferate, clădiri și poduri. Șef al șantierului era maistrul Mihai Posler, fost zidar fruntaș distins pentru munca sa frumoasă și conștiincioasă, cu „Meritul Ceferist". Om între două vîrste, de statură mijlocie, voinic și cu privirea unui om obișnuit să înfrunte și să supună greutățile, m-a impresionat de la început. Văzîndu-l la lucru m-am convins însă că nu degeaba e fruntaș, șef de șantier. El știe să lucreze și mai ales să organizeze lucrul pe șantier. Pentru montarea la pod a unor grinzi mari din beton armat, avînd greutatea de cîteva mii de kilograme fiecare, era prezentă pe șantier o macara enormă care, cu o ușoară manevră, a ridicat și așezat pe locul lucrării greutatea transportată de două vagoane. După ce s-a așezat una din piese pe schela provizorie, făcută din grinzi și traverse, aceasta a început să se scufunde în albia rîului, pămîntul fiind moale în urma ploii căzute noaptea. Amenința să se rupă linia, să se întrerupă circulația trenurilor. Atunci au intervenit toți muncitorii șantierului și, sub conducerea maistrului fruntaș Mihai Posler, defecțiunea a fost înlăturată.

M-am gîndit mult la acest om, la toți muncitorii de pe șantier care lucrează cu dragoste, devotament și abnegație, pentru a face țara noastră tot mai frumoasă. Nu de mult tata mi-a spus că șantierul pe care l-am vizitat a fost declarat fruntaș în realizarea planului, maistrului Mihai Posler predîndu-i-se drapelul de fruntaș în producție, cîștigat în întrecerea cu celelalte șantiere din regiunea C.F.R.-Timișoara.

pioniera
DOINA DRĂGOI
cl. a VI-a B, Școala de 7 ani nr. 15, Timișoara

In ultimii ani au apărut pe valea Trotușului construcții masive. Aici s-a înălțat și Combinatul de la Săvinești (pe care-l puteți vedea în fotografia alăturată), măreață realizare a industriei noastre socialiste.

Foto. Gr. Prepeliță

reportaj · știri · informații · noutăți tehnice · reportaj · reportaj · știri · informații

IZITA LUI N. S. HRUȘCIOV IN FRANȚA

ıtă sub razele calde și luminoase ale
nului popular, vizita aceasta marchează
darul internațional al anului 1960, sem-
măverii și ale destinderii.
ată și dorită de toți cei cărora le este
pacea, călătoria lui N. S. Hrușciov în
demonstrează încă o dată mersul spre
e, conturat în ultima vreme în situația
ɔnală.

iile cele mai bune pentru desfășurarea
vizite, le formează, desigur, acea tra-
prietenie și colaborarea dintre cele
nari puteri europene. Evocîndu-le chiar
le clipe ale prezenței șefului gu-
sovietic pe pămîntul francez, ge-
De Gaulle a ținut să sublinieze: „Ve-
ıumele unei mari țări pe care Franța
-o aproape în fiecare perioadă a isto-
ıre a fost alături de ea în cel mai in-
dintre războaie". Cele două popoare au
ıpreună împotriva aceluiași dușman co-
militarismul german și fascismul. Fran-
că cele trei divizii hitleriste care le-au
capitala au fost nimicite, trei ani mai
frontul de la Stalingrad. N. S. Hruș-
ımintit în una din cuvîntările sale că
ranța și Uniunea Sovietică s-ar fi înțe-
mp, în 1939, n-ar fi avut loc al doilea
ondial".

francez „Le Monde" într-un articol inti-
apelul roșu la Paris" arată rolul Uniunii
de campioană a păcii și progresului.
l roșu – scrie ziarul „Le Monde" –
ızi un semn al triumfului mîndriei u-
a fost implîntat și pe lună".

chiar de a cunoaște rezultatele finale
i lui Nikita Hrușciov în Franța, încă din
ptămînă a prezenței sale între francezi,
desprinde concluzia că în aceste zile co-
pașnic și apropierea între popoare
ctorii sigure.

e nu este chiar acesta sensul îndelun-
onvorbiri și întrevederi dintre președin-
ței, De Gaulle și șeful guvernului so-
kita Hrușciov? Firește că da. Dacă
ma etapă a acestor întrevederi – în-
ɔ dată cu plecarea lui Nikita Hrușciov
ariul programat în diferite regiuni ale
- conținutul lor amănunțit nu este cu-
otuși, după cum au declarat purtătorii
t, ele au îmbrățișat sfera problemelor
nale, interesînd îndeaproape cele două
așteaptă, cu cel mai mare interes, re-
ɔnvorbirilor, programată pentru zilele de
prilie la castelul Rambouillet.
a Sovietică și Franța ca două state
contribui din plin la destinderea si-
ternaționale.

Copiii îl întîmpină pe oaspetele drag

La Nimes, înaltul oaspete sovietic a fost întîmpinat de o mulțime entuziastă. In fața mașinii sale au fost aruncate mii și mii de ramuri de măslin. Lumea striga: „Armele la fier vechi!", „Trăiască pacea, trăiască Hrușciov!"

Primii care au rupt cordonul de ordine de-a lungul drumului lui N. S. Hrușciov din Bordeaux, au fost copiii. Pe cînd Nikita Hrușciov se îndrepta spre cortegiul de automobile, o fetiță de 11 ani venită din Perigueux a reușit să ajungă în apropierea sa. Zîmbind Nikita Hrușciov a îmbrățișat-o și i-a spus în limba franceză: „La revedere, rămîi cu bine!"

★

In ziua de 28 martie înaltul oaspete sovietic a făcut o vizită la un așezămînt pentru preșcolari de pe bulevardul Chaves din Marsilia. Insoțiți de miniștri francezi Jacquinot și Joxe, N.S. Hrușciov și soția sa au fost întîmpinați de copiii care le-au oferit buchete de flori.

D. Courbet, directoarea acestui așezămînt, i-a condus pe oaspeți în camerele unde copiii desenau, modelau, se jucau, cîntau și dansau. Pretutindeni copiii au salutat cu căldură pe oaspeții sovietici. O fetiță, lăsînd de o parte creionul și caietul de desen, s-a apropiat de N. S. Hrușciov și arătînd spre el cu degetul, a spus: „V-am mai văzut!" „Unde oare?" a întrebat Nikita Sergheevici. „La televizor", a răspuns apoi fetița. Grupuri de copii au executat apoi mișcări de gimnastică ritmică și au cîntat diverse cîntece regionale.

1

2

3

. Hrușciov și Ch. De Gaulle în mașină,
e Parisului.

ılația Parisului a făcut o caldă primire
i sovietic.

orașul Pau două tinere și doi tineri l-au
t pe N. S. Hrușciov ținînd în mîini un
burduf de brînză, o sticlă cu vin și un
-ucte. Primarul orașului adresîndu-se
oaspete sovietic i-a spus că prin aceste
e renumit pămîntul lor și l-a rugat pe
ușciov să primească aceste daruri. To-
Hrușciov a luat mielul în brațe și l-a
cu blîndețe, denumindu-l Mir, adică

SĂRBĂTOAREA POPORULUI UNGAR

La 4 aprilie 1945, sub loviturile nimicitoare ale armatei sovietice, date hoardelor fasciste, au căzut și de pe mîinile poporului frate ungar cătușele robiei și asupririi. 15 ani au trecut de atunci. Poporul Ungariei, liber și stăpîn pe soarta sa, a pornit pe calea făuririi unei vieți noi și îmbelșugate a întregului popor, pe calea construirii socialismului.

Războiul și jugul fascist au lăsat răni adînci în Ungaria. Aproape întreaga industrie a fost distrusă de război, fasciștii cărînd mașinile și specialiștii în Germania, iar ceea ce n-au putut lua, au distrus. Au fost aruncate în aer toate podurile, au fost distruse căile ferate, s-au dărîmat peste 100.000 de locuințe, iar peste 65 la sută din numărul animalelor au fost omorîte sau jefuite de fasciști.

In fruntea luptei poporului pentru refacerea Ungariei au fost însă comuniștii, care au chemat poporul la curățirea dărîmăturilor și în același timp la înălțarea de noi construcții. Uniunea Sovietică și celelalte țări din marea familie a țărilor socialiste au ajutat Ungaria populară care într-un timp scurt s-a refăcut și a început să înflorească.

Realizările de astăzi ale Republicii Populare Ungare dovedesc pașii însemnați pe care i-a făcut poporul ungar pe drumul dezvoltării economiei naționale. Numai în anul 1958, industria de stat a produs de trei ori și jumătate mai multe produse decît în anul 1938. In numai cîțiva ani au fost refăcute căile ferate și podurile. In 1958 căile ferate au transportat de trei ori mai multe mărfuri decît în 1937. Și pentru copii, Ungaria populară a înfăptuit mari realizări. Dacă în 1938 nici 20 la sută din copiii nu ajungeau în clasa a VIII-a, astăzi toți sînt în școli. Analfabetismul a fost lichidat.

Toate aceste realizări de seamă se datoresc muncii avîntate a poporului ungar care, avînd ajutorul dezinteresat al Uniunii Sovietice și dezvoltînd colaborarea frățească cu celelalte țări socialiste, a reușit să facă din Ungaria un stat puternic, luptător pentru pace și progres.

NOUTĂȚI TEHNICE reportaj reportaj ȘTIRI informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

PETROCHIMIA — o industrie a viitorului

Pe tăblița de la poartă stau scrise cuvintele: „Institutul Petrochim-Ploești". Se spune în glumă că dacă un strop de țiței se rătăcește în laboratoarele institutului, cercetătorii îl iau repede la zor și-l fac să-și schimbe obrazul, transformîndu-l repede în „lînă", „oțel", „cereale", „săpun", „medicamente" și multe altele.

Fiți siguri, nu-i vorba de nici un fel de vrăjitorie. Petrochimia — industrie a viitorului, creație a regimului democrat-popular — are drept obiectiv transformarea chimică a țițeiului sau a gazelor naturale în produsele petrochimice care constituie importante materii prime pentru industria fibrelor sintetice a maselor plastice a cauciucului sintetic, a îngrășămintelor chimice, a medicamentelor. Vă invităm să ne urmați o clipă prin laboratoare. Iată-ne în laboratorul de analize a gazelor. Aici, pe lîngă ustensilele obișnuite de laborator, eprubete retorte, se găsește aparatură modernă de analiză a gazelor pînă la aparate electronice. Gazele de cracare rezultate de la fabricarea benzinelor care pînă nu de mult se pierdeau în aer sînt cercetate și folosite în laborator pentru producerea cauciucului sintetic. Intr-o secție alăturată se fac studii și cercetări pentru fabricarea din petrol a produselor chimice de spălare care înlocuiesc cu succes săpunul. În afară de aceste două secții, cele mai mari din institut, mai sînt și multe alte laboratoare.

1.000 de fețe!

Masele plastice — pot fi numite pe drept cuvînt: produsul cu 1.000 de fețe.

Iată doar cîteva exemple de produse din mase plastice: serviete, geamantane, fețe de masă, coperte de caiete și de cărți, portvizite, talpă sintetică, roți dințate, țevi mari dure ca oțelul, volane pentru tractoare și autocamioane, carcase, telefoane, produse electrotehnice și multe altele.

Benzină aromatică — îmbrăcăminte

Să nu vă închipuiți că cineva se poate îmbrăca cu lichid și totuși din benzină aromatică se obține printr-un șir de reacții chimice fibrele și firele sintetice: nailonul, relonul, teronul etc.

Cu ajutorul acestor fire și fibre sintetice se pot confecționa țesături pentru lenjerie și ciorapi, stofe, covoare, pături, plase, cabluri maritime etc.

Așa știind lucrurile nu ne rămîne decît să vizităm magazinele și să-l rugăm pe tata să ne cumpere material pentru un costum nou, frumos, din fire sintetice!

Din gaze — spirt rafinat

Oricît ar părea de nefiresc, elena — un produs separat din gazele de cracare — tratate cu acid sulfuric și apoi diluate cu apă se transformă, cuminte, în alcool etilic (spirt).

Acest alcool capătă o largă folosință în industria farmaceutică, a cauciucului sintetic, a maselor plastice. Prin acest procedeu de fabricare a alcoolului se economisesc importante cantități de materii prime alimentare (cartofi, grîne și melasă) care stau la baza fabricării obișnuite a alcoolului etilic

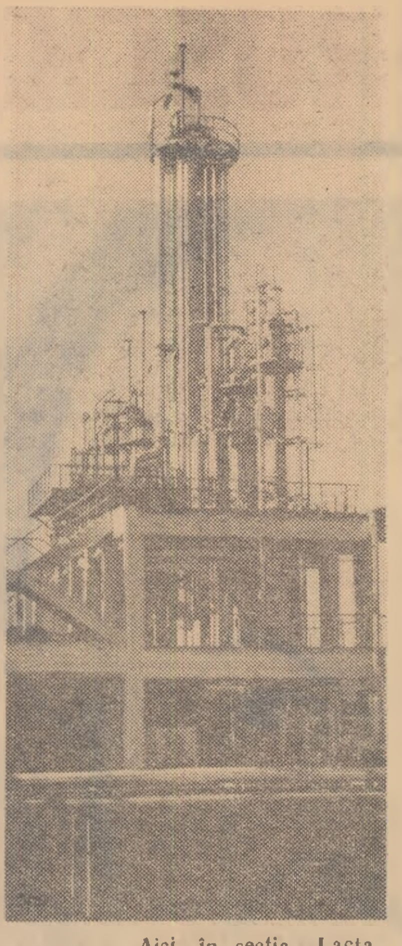
Și acum, un săpun de... motorină

Motorină? Ne murdărim pe mîini, poate vor spune unii. Fiți fără grijă. Motorina, petrolul lampant, uleiurile sau gazele de cracare, în urma unor reacții chimice se transformă în alcooli grași superiori care constituie o materie primă excelentă pentru fabricarea săpunurilor.

★

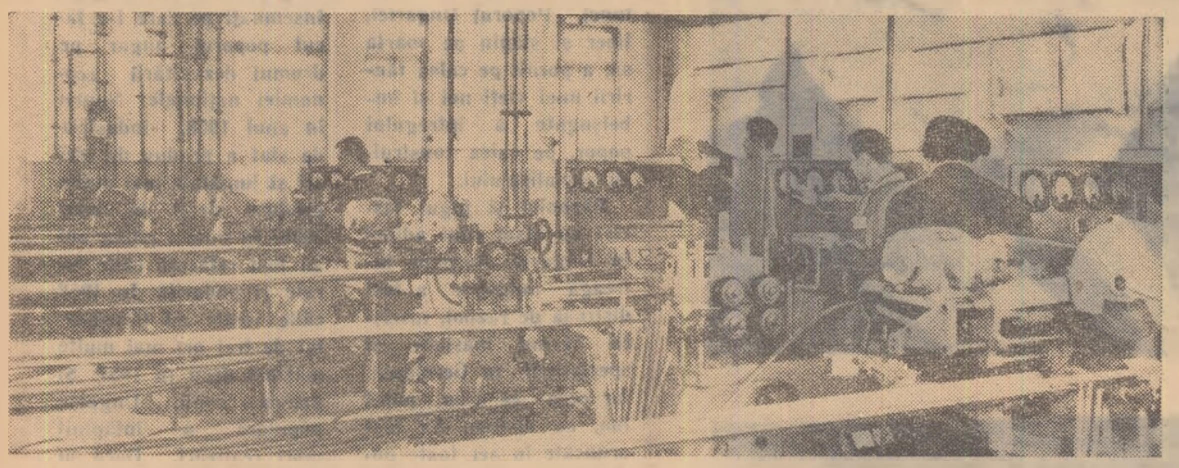
Gama mare de produse noi care se pot obține prin chimizarea diferiților compuși chimici din țiței și gaze și marea economie de alte materii prime a făcut ca în țara noastră să înceapă construirea unor importante puncte industriale la nivelul tehnicii moderne. Astăzi, partidul se îngrijește ca pentru prima oară în țara noastră petrochimia să se dezvolte ca o industrie, trasînd liniile înfloririi celui mai tînăr vlăstar al industriei chimice — Petrochimia.

Astfel la Săvinești, pe meleagurile moldovene, se înalță azi uzina de fibre și fire sintetice. La Borzești în următorii 2-3 ani se va fabrica în prima etapă 25.000 tone cauciuc sintetic pe an, precum și numeroase alte produse petrochimice. La Roznov se construiește o mare uzină de îngrășăminte chimice,

* Aici, în secția „Lactama", de la uzina de fibre și fire sintetice de la Săvinești se fabrică firele înlocuitoare de lînă care capătă o tot mai largă întrebuințare în industria textilă.

* Aspect de la fabrica de mase plastice din București.

H+Z

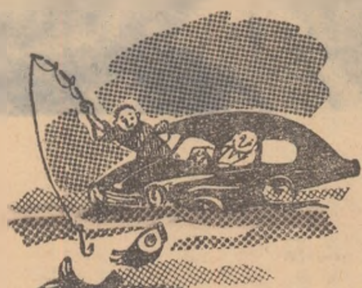
Despre expediția celor doi călători celebri — Hanzelka și Zikmund.

De vorbă cu Hanzelka și Zikmund

Au trecut aproape doi ani de cînd am avut prilejul să stau de vorbă cu cei doi exploratori.

Am aflat de la ei o sumedenie de lucruri interesante. Cu carnetul de însemnări în mînă încerc acum să reproduc cîte ceva din povestirea lor.

„Am venit ieri de la Gottwaldov la Praga cu Tatrele noastre în rodaj, spunea Zikmund. Am înlocuit însă vechile Tatre suple și elegante din primele călătorii, cu camioanele TATRA-805 realizate după schița noastră. În afară de modificarea caroseriei, am introdus schimbări mari la construcția axelor, roților și a întregului mecanism de sub mașină. Toate acestea erau foarte necesare ținînd seama numai de cele pățite în timpul ultimei călătorii prin deșertul uruguyan". Fără să mai aștepte întrebările mele, Zikmund îmi povesti acest episod: „Pornisem într-o zi din portul Rio Grande, situat în sudul Braziliei, cu destinația Uruguay. Știam că drumul e foarte greu dar eram hotărîți să nu cedăm. Cît vedeai cu ochii

numai nisip, doar prin apropiere pe undeva, marea. Străbătuserăm vreo 12 km de drum și mașina noastră începuse să dea „semne de oboseală". Culmea fu că izbucni și o vijelie îngrozitoare care ridica valuri uriașe de nisip. Acum nisipul pătrunse în motor, în radiator și bineînțeles și în mașină. Noi îl simțeam în nări, în ochi și în gură. Prin perdeaua de nisip trebuia să dibuim drumul la mare. Era singura noastră salvare, altfel riscam să fim îngropați în „Sahara" uruguyană. Simțul nostru de orientare ne-a călăuzit însă bine și în acea împrejurare. Am ajuns la mare și am intrat cu mașină cu tot în apă unde am așteptat încetarea vijeliei. Ce-i drept, nici noua situație nu era prea strălucită ținînd seama că era ora fluxului și valurile nu erau de fel mici. După un timp, care ni s-a părut o veșnicie, furtuna s-a potolit și ne-am continuat drumul pe plaje".

Exemplul ales de Zikmund ilustra într-adevăr necesitatea modificărilor introduse în schița mașinii care trebuia să reziste în ori și ce condiții, cît de vitrege. Alte exemple date de cei doi ne-au arătat că îndeletnicirea de explorator, nu e reprezentată numai de un lanț întreg de aventuri desfășurate în ținuturi exotice.

Așa, de pildă, Hanzelka ne-a povestit o întîmplare din timpul călătoriei prin țara „vînătorilor de capete" care demonstrează cîtă valoare pot avea cunoștințele medicale temeinice în diferite împrejurări ale expediției. „Prin multe locuri pe unde am poposit, spunea Hanzelka, am întîlnit triburi de primitivi. În general, acestora le cîștigi încrederea pentru a putea sta de vorbă cu ei oferindu-le daruri. Totuși nu totdeauna izbutești să dobîndești astfel simpatia acestor oameni naivi, cruzi și plini de ciudățenii.

În ultima noastră călătorie am fost de multe ori la un pas de moarte. Incursiunea în tribul vînătorilor de capete putea să aibă un asemenea rezultat tragic. N-am să vă povestesc toate peripețiile prin care am trecut pînă am reușit să ne apropiem de membrii acestui trib, fără să ne primejduim... capetele; dar o dată ajunși în mijlocul lor

am avut prilejul să le cîștigăm încrederea și simpatia.

Una din femeile tribului, o tînără mamă, căpătase o infecție gravă care amenința s-o ucidă în scurt timp. Văzînd-o cum se zbătea din cauza durerilor și delirului cu pruncul cel mic pus într-un coș alături de ea, am înțeles că trebuie să facem tot ce omenește ne stătea în putință pentru a o salva. După ce i-am dezinfectat și operat rana care generase boala, am început să-i facem un tratament cu penicilină. În trei zile am reușit s-o punem pe picioare, iar tribul întreg ne privea ca pe niște adevărați zei. In acest timp, avînd tot sprijinul „vînătorilor de capete", am putut să aflăm lucruri deosebit de interesante despre viața și obiceiurile lor".

Aceasta fu ultima întîmplare care mi-o povestiră în acea zi cei doi exploratori.

Cîte ceva despre a treia călătorie

Intreaga lor călătorie va dura circa 4—5 ani. Traseul cuprinde nici mai mult, nici mai puțin de 40 de țări, printre care: Ungaria, țara noastră, Bulgaria, Turcia, Siria, Liban, Iordania, Egipt, Arabia Saudită, Iemen, din nou Arabia Saudită, Irak (pînă aici programul a fost realizat). Iran, Afganistan, Pakistan, India, Nepal, din statele sud-estului Asiei vor ateriza în Australia; urmează Noua Zeelandă, Indonezia, Noua Guinee și Filipine. De asemenea vor mai cutreiera China, Mongolia, Coreea, Japonia, Uniunea Sovietică, Polonia și R. D. Germană.

Cei doi au în planul noii expediții:

- *Itinerariu: 40 de țări.*
- *Kilometri: 100.000*
- *Imagini fotografice: 100.000—150.000*
- *Emisiuni pentru radio amatori pe stațiuni de unde ultrascurte avînd codul OK2HZ, OK7HZ.*
- *Filme pentru televiziune*
- *Reportaje în fiecare lună pentru presă și radio*
- *Comunicări științifice pentru Academia de Științe a Republicii Cehoslovace.*

Hanzelka și Zikmund și-au asumat sarcini speciale pentru copii. Ei vor culege o serie de imagini fotografice care vor împrospăta cuprinsul manualelor școlare de geografie. De asemenea, au promis să realizeze, pentru voi, dragi copii, imagini atractive de prin ținuturile ce le vor străbate, pentru diafilme.

Și acum, după ce am cunoscut o mică parte a activității celebrilor exploratori cehoslovaci, nu ne mai rămîne decît să le urăm în continuare drum bun, succes în efectuarea unor descoperiri interesante.

MIA IONESCU

FEL de FEL — FEL de FEL — FEL de FEL

MAI TARE CA BETONUL

Lîngă o plantație de bambus era o terasă de beton. Intr-o zi, un om a început să facă o spărtură în beton, pentru a așeza un stîlp. Curgea sudoarea de pe el, iar sub loviturile răngii de oțel săreau scînteile în toate părțile

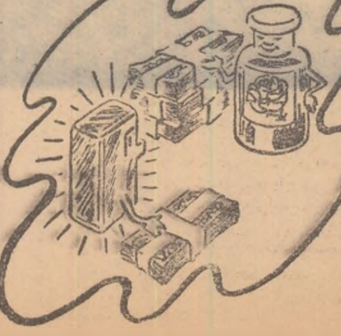
Intr-o clipă de răgaz, uitîndu-se în lături, omul nostru rămase uimit de cele ce văzu. Prin placa de beton, care rezista la loviturile răngii de oțel, răzbise ca printr-un pămînt moale un... lăstar de bambus.

Da, bambusul a străbătut betonul!

Tulpina lemnoasă de bambus, fără miez, cu coaja conținînd mult siliciu este foarte rezistentă. Din bambus se fac conducte de apă, case și alte construcții, se fabrică mobilă, găleți, coșuri, covoare și altele. In ținuturile sale „natale" bambusul crește în cinci-opt săptămîni pînă la o înălțime de 20—25 metri. Se povestește chiar că odată un călător, fiind obosit, a hotărît să se odihnească. A atîrnat pălăria pe o ramură de bambus, s-a culcat și a adormit. Cînd s-a trezit, n-a mai putut ajunge la pălăria sa. Era sus de tot, în vîrful bambusului, ce crescuse în acest timp!

„ȚARA TRANDAFIRILOR"

O grădină de trandafiri se întinde pe o distanță de 120 km. E o adevărată „țară a trandafirilor"! Această grădină de trandafiri, unică în lume, aflată în Republica Populară Bulgaria, este apărată dinspre nord de lanțul munților Balcani, iar dinspre sud de dealurile Sredna Gora.

Există în lume un număr de o mie de feluri de trandafiri. Dar numai din patru soiuri se prepară uleiul de trandafir. Unul din aceste soiuri este „rosa damascena" ce crește numai în Bulgaria, și din care se extrage 80% din întreaga producție mondială de ulei de trandafir. Uleiul extras din „rosa damascena" este considerat ca cel mai bun din lume.

Uleiul de trandafir este de trei ori mai scump ca aurul. Probabil că prețul atît de ridicat, se explică prin aceea, că pentru obținerea unui singur kilogram de ulei eteric de trandafir, e nevoie de 35 milioane din cele mai alese petale de trandafir.

Zilele acestea au venit la redacţie, pe aripile scrisorilor, numeroase veşti despre acţiunile patriotice ale pionierilor din toate colţurile ţării. Aşa că n-am greşi cu nimic, dacă primăverii i-am zice şi „anotimp al hărniciei" Iată, ne grăbim să adăugăm noile veşti la... puşculiţa noastră pionierească.

In 4 ore – metal pentru două tractoare. Atît au reuşit să adune pionierii şi şcolarii din Beşenova-Veche, regiunea Timişoara, mai zilele trecute; mai precis, in „Ziua fierului vechi", cum au denumit-o ei, ne scrie prof. N Petcov. La chemarea de-a da cît mai mult fier vechi pentru oţelăriile patriei, pionierii au luat următoarea hotărîre : „Nici o clasă sub 100 de kg. de fier vechi !" Hotărîrea a fost nu numai indeplinită dar, cu mult depăşită. In ziua aceea, după ce-au cutreierat comuna-n lung şi-n lat, pionierii s-au adunat la cooperativă cu coşuri, cu roabe, cu tot felul de cărucioare ba chiar cu braţele incărcate cu fier vechi. Magazionerul abia mai pridídea cu cîntăritul. Clasa a VII-a A... 870 kg. Clasa a VII-a C..., 809 kg. Clasele a VII-a C, a IV-a C,. peste 600 kg fiecare. In total : cît pentru două tractoare.

„Să creştem păsări, pentru ca astfel să ajutăm şi noi, pionierii şi şcolarii, la creşterea bunăstării poporului". Aşa au hotărît pionierii de la Şcoala de 7 ani din Saligny, regiunea Constanţa, indată ce-au aflat de sarcinile pe care Comitetul Regional P.M.R. le-a pus în faţa colectiviştilor din regiune de-a spori în acest an avuţia de păsări de la 500.000 la 2.500.000. Pionierii din Saligny, ne anunţă prof. I Odeţeanu, au şi pornit la lucru, hotărîţi ca pină la vacanţa de vară să aibă in ferma lor 500 de pui. Iar după ce işi vor vedea acest prim angajament implinit, se gîndesc să mai crească pină in toamnă... incă 500 de păsări !

Ochi de adevăraţi gospodari s-au dovedit a avea utemiştii şi pionierii de la Şcoala medie din Hirşova Ei s-au gîndit cu temei in ce fel anume ar putea ei contribui la economisirea fondurilor pe care şcoala lor dragă le primeşte, an de an, din partea statului, pentru dezvoltarea ei continuă. Şi au găsit soluţii ! Fiind nevoie de imprejmuirea parcului din faţa şcolii şi de pietruirea unei părţi din curtea şcolii, ei au cerut cu inflăcărare să li se încredinţeze lor aceste lucrări. Numai pentru cumpărarea şi transportarea celor peste 40 m cubi de piatră trebuitoare ar fi fost necesari 4.000 de lei. S-a cerut de aceea Sfatului popular, la propunerea elevilor şcolii, aprobarea ca piatra să fie luată de la o clădire care se demola. Aprobarea a fost primită, spre bucuria copiilor. Şi aşa, numai intr-o singură zi, au fost aduşi la şcoală 15 m. cubi de piatră. Şcoala va arăta în curînd mai frumoasă – ne relatează Paraschiva Călinescu, preşedinta detaşamentului de pionieri din clasa a VII-a A. Şi aceasta, cu o economie de 4.000 de lei !

O nouă pădure va creşte in hotarul comunei Murgeşti, regiunea Ploeşti, datorită miinilor harnice ale pionierilor. Ei au plantat, aşa cum ne arată tovarăşul Şt. Bănulescu, activist al raionului U.T.M. Beceni, mai zilele trecute, 18.000 de puieţi de salcîm.

Pionierii din comuna vecină, Racoviţeni, nu s-au lăsat nici ei mai prejos. Ei au pornit cu însufleţire să ajute constructorilor la ridicarea noii şcoli de 7 ani. Numărul orelor de muncă patriotică adunate de ei pe şantier se ridică la peste 1.000.

Prieteni dragi

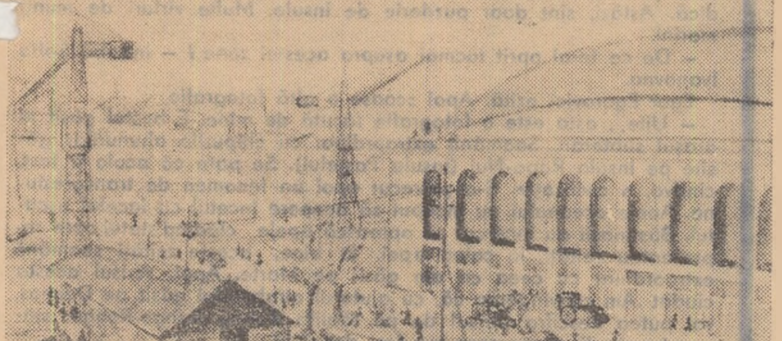
Multe lucruri frumoase au învăţat pionierii noştri de la prietenii mai mari, utemiştii de la Atelierul Central Comăneşti. Tovarăşul Nicolae Prigoană, secretarul organizaţiei U.T.M., e aproape nelipsit de la acţiunile pioniereşti. Nu de mult, pionierii au avut în mijlocul lor pe utemistul fruntaş Ştefan Damian, care a povestit cu multă dragoste despre frumuseţea meseriei de strungar şi a recomandat pionierilor această meserie. Utemiştii, şi mai cu seamă prietenul nostru lăcătuş Ion Şerban, ne-au pregătit de asemenea o surpriză deosebită: ne-au făcut în dar suporturi pentru goarne şi tobe, pe care le-am depus la camera pionierilor.

ELENA ADAM
Şcoala de 7 ani Şupan-Comăneşti, regiunea Bacău

O zi printre colectivişti

In dimineaţa aceea pionierii erau parcă mai voioşi ca de obicei. Imbrăcaţi frumos, au venit devreme la şcoală şi discutau cu aprindere despre excursia pe care aveau s-o facă acum la gospodăria agricolă colectivă din Aninoasa. Fiecare ar fi vrut să afle cît mai multe lucruri interesante din viaţa gospodăriei. Şi iată a sosit clipa plecării. Ne-am adunat cu toţii şi am pornit spre sediul gospodăriei colective. Eram atît de preocupaţi de vizita noastră încît nici n-am simţit cînd am şi ajuns. Intrebările au pornit deodată din mai multe părţi. Unii voiau să afle cum se fac răsadniţele, alţii voiau să vadă cuburile nutritive, iar viitorii tractorişti ţineau neapărat să vadă parcul de maşini al gospodăriei să afle cît mai multe despre ele. Răspunsurile care erau date cu multă plăcere de către colectivişti, ni le-am notat în carneţelele noastre. In cele opt ore pe care le-am petrecut alături de colectivişti, am aflat multe lucruri frumoase din viaţa colectivei

ŞERBAN PANTELIMON
Şcoala de 7 ani, comuna Turburea, regiunea Craiova

Sala Congreselor în construcţie

acuarelă de PAUL NEGOIŢĂ
cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani nr. 52, Bucureşti.

O mică... aniversare

Costică V. Petrilă. Acest nume l-aţi întîlnit desigur de multe ori în paginile gazetei. Costică — aşa îi zic prietenii — e un băieţaş de statură mijlocie, cu ochii negri, cu privirea caldă, prietenoasă. E în clasa a V-a la Şcoala de 7 ani din Suhuleţ, comuna Tansa, raionul Negreşti, regiunea Iaşi. Şi are mulţi prieteni, atît în şcoala la care învaţă cît şi prin diferite colţuri ale ţării. E fruntaş la învăţătură şi în acţiunile pioniereşti şi un foarte bun prieten al gazetei. Costică scrie gazetei încă de cînd era în clasa a III-a, de cînd a primit cravata roşie. Din scrisorile lui am aflat aproape tot ce e mai interesant în unitate, tot ceea ce e nou în comună. El ne-a dat de ştire despre înnoirile din satul lui natal şi despre ajutorul pe care pionierii îl dau la înflorirea acestuia. Multe din veştile lui Costică Petrilă au văzut şi lumina tiparului; printre acestea reamintim: „Răsadniţa noastră", „Livada gospodăriei", „Pomişorul lui Costel", „In vizită la G.A.C.", „A sosit vacanţa", „Prietenii pădurii", „Ne pregătim pentru primirea steluţelor roşii" şi multe altele. De curînd am primit de la Costică o scrisoare în care ne povesteşte cum şi-a făcut o bibliotecă : „Azi o carte, mîine alta, şi în cîtva timp, biblioteca mea a crescut. Numărul volumelor a ajuns la peste 60. Operele lui Sadoveanu, Gorki, basmele lui Creangă, sînt mîndria bibliotecii mele". Şi aflaţi că prietenul nostru nu-şi păstrează biblioteca numai pentru el. Mica bibliotecă are mulţi cititori. Aproape în fiecare zi Costică împrumută prietenilor lui mai mici sau mai mari, cu multă plăcere, cărţile cele mai bune. Şi prietenii îl iubesc. Aşa e Costică, un prieten minunat!

Dar veţi fi poate curioşi să aflaţi despre ce aniversare e vorba ? De curînd a sosit la redacţie CEA DE-A 50-A CORESPONDENŢĂ a pionierului Petrilă V. Costică, corespondentul special al unităţii din Suhuleţ. Pentru activitatea lui bogată şi pentru dragostea cu care scrie gazetei, îl felicităm călduros şi-i dorim mult succes şi pe mai departe.

SA FACEM CUNOŞTINŢA

Stimată redacţie.

Acum cîteva luni v-am scris rugîndu-vă să-mi trimiteţi adresa unui pionier romîn. Pentru publicarea scrisorii mele în gazeta pionierilor vă mulţumesc din toată inima. De atunci am primit de la prietenii romîni peste 60 de scrisori. Imi scriu foarte frumos despre patria lor şi despre presa lor de pionieri. Unele pioniere îmi scriu, de asemenea, că tovarăşii profesori le vorbesc şi despre patria noastră, Republica Cehoslovacă. De exemplu Silvia Buciuman din Lăpuşel mi-a scris că profesorul lor a fost şi în oraşul nostru, Zvolen. Foarte frumos îmi scrie Adriana Bîrsan din Cluj, în limba slovacă. Tot în limba slovacă mi-au scris şi pionierii de la Casa pionierilor din Medgidia. Foarte frumoase sînt şi scrisorile celorlalţi noi prieteni, fete şi băieţi, care-mi scriu în limba romînă sau în limba rusă. Prin intermediul dumneavoastră exprim sincere mulţumiri tuturor celor care mi-au scris şi în acelaş timp îi rog să nu se supere pe mine, dacă nu o să le pot răspunde tuturor personal. O parte din scrisori le voi da şi altor prieteni, din şcoala în care învăţ.

In Republica Cehoslovacă noi ne pregătim pentru sărbătorirea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de către armata sovietică la care şi-a adus contribuţia şi armata romînă.

Termin scrisoarea cu un salut pionieresc.

ELENA MAHUTOVA

★

Mai jos vă transmitem şi adresele altor prieteni cărora puteţi să le scrieţi. Cine vrea să facă cunoştinţă cu ei, pot să le scrie la următoarele adrese :

Peter Borrmann, Meerane Sa. Hermannstrasse nr. 17 — D.D.R.

С. С. С. Р — Остров Сахалин
Доленский р-н
пос. Углезаводск
ул. Железнодорожная дом 1 кв. 2
Трубниковой Марий

Grinege István, Süttö Petofi ut 15, Komárom Magyarország.

In etapa de duminică — partide frumoase

In etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal, primele 7 locuri în clasament nu au suferit schimbări. C.C.A. şi-a menţinut locul de frunte, urmată de Steagul Roşu.

Iată filmul etapei ;

Constanţa. Peste 25.000 de spectatori au urmărit pe stadionul din localitate un meci în care C.C.A., cu o înaintare derutantă, l-a pus de multe ori în încurcătură pe jucătorii Farului. Echipă bine sudată, cu o solidă concepţie de joc, energică, C.C.A. a acţionat tehnic şi în forţă, ajutată de slaba comportare a apărării adverse. Au înscris Caceveanu (min. 15), Constantin (min. 24) şi Tătaru (min. 30). Scor final : 3—0 pentru C.C.A.

Oraşul Stalin. In meciul dintre Steagul Roşu din localitate şi Progresul-Bucureşti, s-au înscris exact atîtea goluri cîte s-au marcat în celelalte 5 partide ale etapei! 11 goluri! Ambele echipe au jucat bine, în vervă, legat. Desigur aşa cum arată şi scorul (7—4) Steagul Roşu a fost mai bună. Jucătorii din Oraşul Stalin au avut mai multă finalitate în acţiuni, au tras mai mult — şi mai bine — la poartă. S-a evidenţiat întreaga echipă, în timp ce de la Progresul au fost mai buni Ştirbei, Oaidă şi Baboe.

Bucureşti. Dinamo — U.T.A. 2—2, după ce, în minutul 87, dinamoviştii conduceau cu 2—1... Dar, balonul e rotund! In minutul 88, arădenilor li s-a acordat o lovitură liberă de la 18—19 m. In faţa „zidului" alcătuit de dinamovişti, Petschowski, foarte calm, nu şutează în forţă ci „aruncă" peste „zid". Meţcas, atent, interceptează, pasează la Ţîrlea iar acesta reia fulgerător în plasă! Celălalt meci disputat în Capitală între Rapid-Bucureşti şi Minerul-Lupeni a confirmat revenirea în formă a jucătorilor rapidişti. Deşi au cîştigat cu 2—0, ei ar fi putut să obţină un rezultat şi mai bun, deoarece au avut nenumărate ocazii clare. Din păcate, Ozon şi mai ales Ene II au ratat goluri „gata făcute" (min. 59, 68, 74 şi respectiv 55, 57, 87, 90).

Ploeşti Incă de la începutul partidei, oaspeţii, studenţii clujeni, au jucat fără convingere, intenţionînd să obţină un meci nul. In faţa înaintaşilor petrolişti, ei s-au apărat uneori în 8—9 oameni, ceea ce însă nu i-a impresionat pe jucătorii de la Petrolul. Dridea (min. 26, printr-o pasă de la Marin Marcel) şi Babone (min, 28, dintr-o lovitură liberă) stabilesc un scor care rămînea neschimbat pînă la sfîrşitul partidei : Petrolul-Ploeşti — Ştiinţa Cluj 2—0

Petroşani. Echipa Jiul din localitate şi Dinamo-Bacău au realizat un meci satisfăcător, destul de spectaculos. Păcat, desigur, că inaintarea celor două echipe s-a dovedit ineficace; meciul a luat sfîrşit cu rezultatul de 0—0. O notă bună, în schimb, pentru apărarea amîndorura

★

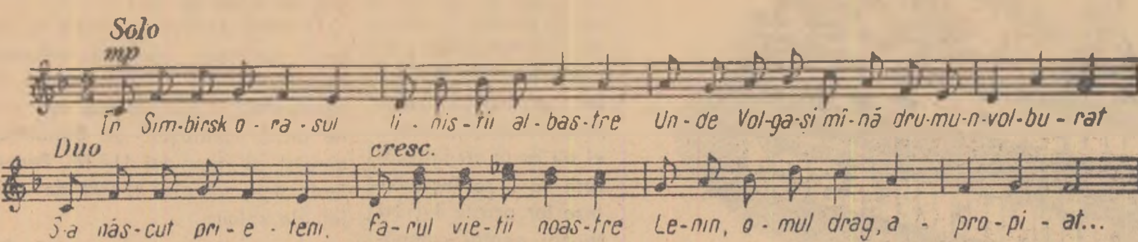
Faţă de etapa din 20 martie, situaţia pe primele 7 locuri ale clasamentului a rămas neschimbată. In rest, Rapid a trecut de pe locul 9 pe locul 8, făcînd astfel un „schimb de locuri" cu dinamoviştii bucureşteni, în timp ce Minerul, Progresul şi Jiul încheie, în ordine, clasamentul. Remarcăm din programul etapei viitoare meciurile între fruntaşele clasamentului, **C.C.A. — Steagul Roşu Or. Stalin** şi dintre cele două echipe care nu au putut încă ieşi din zona retrogradării. **Progresul-Bucureşti — Jiul-Petroşani**

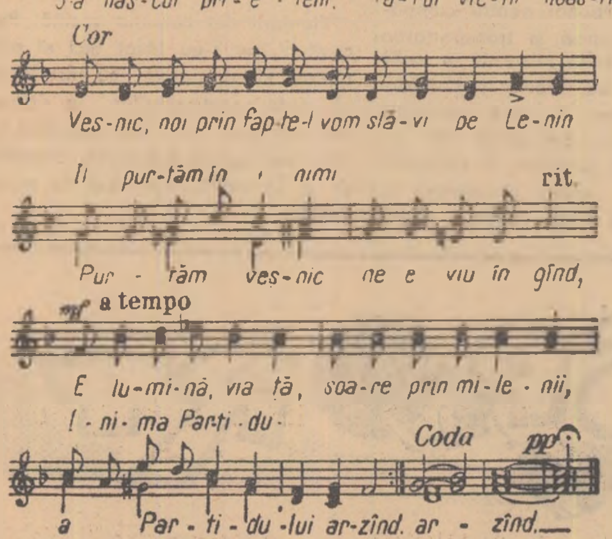

Iată o fază palpitantă a meciului de duminică dintre U.T.A.—Dinamo Bucureşti.

Cîntec despre Lenin

Versuri: R. SELIANIN — Muzica: A. NOVICOV

In Simbirsk, orașul liniștii albastre,
Unde Volga-și mînă drumu-nvolburat
S-a născut, prieteni, farul vieții noastre,
Lenin, omul drag, apropiat...

Refren:

Veșnic, noi prin fapte-l vom slăvi pe Lenin,
Il purtăm în inimi, viu ne este-n gînd,
E lumină, viață, soare prin milenii,
Inima partidului, arzînd!

Și-a vărsat puterea oare Volga mamă
Nesfîrșita-i forță-n inima-ți de foc,
De trăiești puternic, liber, fără seamăn
Oboseala neștiind de loc?

Refren: Veșnic

Hei, pe Volga zorii, zorii își dau mîna...
Uite-aproape-o sută anii-n urma ta,
Dar tu, Lenin, soare, luminezi într-una
Și mereu mai viu vei lumina!

In romînește de IOANA ZAMFIR

Lenin în exil

După un tablou de M. Sokolov

Din zarea-ndepărtată, cenușie,
s-au adunat mestecenii Rusiei...

Bordeiul scund, în fața lor prezent
se-nalță-n palma stepei — monument.

Trec norii-n tihnă-unul cîte unul.
Din vreascuri, focu-nvăluie ceaunul.

Pe filele întinse-n iarba moale
stăpînă-i șapca, vîntul dă tîrcoale.

Că vor zbura, nu, Ilici nu se teme:
le-așteaptă-o lume doar, da-i prea devreme.

Mestecenii albi i-aduc mereu hîrtie.
Muindu-și pana-n visuri, Lenin scrie...

Și gata lumea veche s-o înfrunte,
în stepa vremii Lenin e un munte!

Iar cînd, în căldărușă, mure, dulce
fetița pădurarului i-aduce,

pe față bucuria-i rîde toată:
„Fetițo, Lenin este bun de plată!"

...Și-au tresărit de-o-naltă bucurie
pămîntul și mestecenii Rusiei...

GHEORGHE SCRIPCĂ

EROII PACIFICULUI

Le vom dărui eroilor o armonică

(Scrisoare adresată gazetei „Pionierskaia Pravda")

Dragă redacție!

Noi am urmărit cu atenție veștile despre vitejia fără seamăn a celor patru ostași sovietici. Și ne mîndrim cu ei! De aceea am socotit să le dăruim slăviților noștri eroi o nouă armonică și deja i-am anunțat despre aceasta, printr-o telegramă, la New York.

Armonica a fost cumpărată pe banii pe care i-am obținut noi înșine de pe obiectele lucrate în atelierele școlii noastre. Ii așteptăm cu nerăbdare pe eroi.

Pionierii detașamentului clasei a VI-a B
Școala nr. 554, Moscova

Și ei au fost pionieri!

De cîteva săptămîni ziarele din lumea întreagă scriu despre vitejii soldați sovietici, Cine sînt oare acești eroi? Ce viață au dus ei înainte de a săvîrși această ispravă nemuritoare? Intr-un sătuc aproape de Volga și-a petrecut copilăria tătarul Ashat Ziganșin. Aici el a urmat școala, aici a devenit pionier, aici a fost primit în comsomol. Pe malurile altei ape sovietice — Amurul — s-a născut și a crescut flăcăul sovietic Vania Fedotov. „Fapte de vitejie nu a săvîrșit, povestesc prietenii lui de pe Amur. Dar cînd trebuia descărcat vaporul atunci el lăsa totul la o parte și venea să pună umărul".

O biografie asemănătoare au și ucrainienii Anatol Kriucikovski și Filip Poplavski. Nu de mult au fost școlari, au purtat cravata roșie și au citit cu pasiune cărți despre călătoriile pe mări. Din copilărie erau atenți cu prietenii, buni cu părinții.

Cînd un ziarist american l-a întrebat pe Poplavschi despre planurile lui din viitorul apropiat, ostașul a răspuns: „Tare aș vrea să-mi revăd mama și sora. Imi închipui cît au suferit în tot acest timp".

Cît de asemănătoare sînt aceste biografii, ce asemănătoare sînt ele vieții milioanelor de oameni sovietici, educați de partidul comunist, și sub conducerea lui, în organizația de pionieri și în comsomol.

Eroii Oceanului Pacific, cum îi numesc americanii, se află acum în patrie.

Armonica

Celor patru eroi ai Pacificului

Știu armonica veche, rusească:
ea în pace-a cîntat și-n război
și, pe-Oceanul ce-n hăuri se cască,
le-a cîntat celor patru eroi.

Glasul ei le-aducea zvon din țară,
zvon de-acas' le-aducea glasul ei,
și din stepele fără hotare
clopoței, clopoței, clopoței.

Ea cînta?... Ea, armonica veche,
sau de dor pieptul lor se frîngea,
sau în glasul cel fără pereche
maica Volga prin stepe curgea?

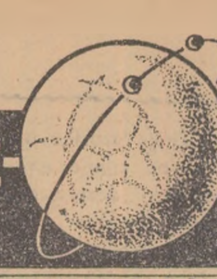
Ea cînta? Sau mestecenii-n slavă
îi chemau de sub vîrf de Ural?
...Și Oceanul sălbatic, de navă
se izbea val de val, val de val.

Dorul țării le-a dat lor tărie
de-au supus și Oceanul turbat
și, mai tari decît moartea să fie,
sovietică slavă le-a dat.

Clopoței, stepe largi, Volgă-mamă,
imn suiți cu armonica-n zbor,
patru zări să audă că-i cheamă
stepa lor, Volga lor, țara lor!

GH. D. VASILE

PĂMÎNT-MARTE-PĂMÎNT

POVESTIRE ȘTIINȚIFICO-FANTASTICĂ DE A. WEISS — DESENE DE C. MĂLIN

(Continuare din nr. 11)

„Scările!" — îi veni deodată în minte lui Borka. Iși amintea perfect că rostogolirea avusese loc pe un șir de trepte. Pipăi cu mîinile în jur și dădu de un perete neted. Urmă, încet, peretele spre dreapta și, deodată, scoase un strigăt de bucurie. Peretele avea o deschidere, probabil capătul unui coridor. Gîfîind de emoție, Borka porni repede. Inima îi bătea de bucurie. Lumina se apropia din ce în ce. Nu era o luminiță ci însăși deschiderea coridorului. Alergă, alergă gîfîind într-acolo, Cînd ieși din tunel Borka găsi într-o piață mare, presărată cu grămăjoare din praful acela albicios pe care îl găsiseră răspîndit și în cartierul de fabrici. In mijlocul pieții, trona o siluetă uriașă, nelămurită. Pe măsură ce Borka se apropia, își dădea seama că silueta era de fapt o statuie. Borka o vedea din spate. Un bust imens așezat pe un soclu scund. Băiatul ocoli statuia. In fața acesteia se afla un om îmbrăcat în scafandrier; deci cineva din echipaj. Cu un strigăt de bucurie Borka se repezi spre el. Omul tresări ca dintr-un vis apoi se repezi la rîndu-i spre băiat și-l îmbrățișă. Sub casca transparentă se vedea chipul bun al

lui Egor Egorovici. Acesta îi arătă cu un gest statuia. Borka se întoarse și văzu un chip uriaș, prelung, cu sprîncenele încruntate și ochii oblici. Curînd întregul echipaj se afla în jurul său!

Documentul cosmic

Cu ajutorul tunului ultrasonor de la bordul „Orionului", exploratorii reușiseră să deschidă un orificiu în carapacea rezistentă a lui Deimos. Ceea ce văzură în interiorul satelitului, îi ului cu desăvîrșire. Deimos nu era numai un monument cosmic, ci și un muzeu cosmic. Tot ceea ce izbutise să acumuleze civilizația de zeci de mii de ani a marțienilor, se afla sintetizat în muzeul cosmic prin texte, fotografii, filme, înregistrări... Apoi găsiseră documentul savantului Ur în salonul central al lui Deimos.

— „Pentru cei care odată vor izbuti să învingă spațiul cosmic" — citi Egor Egorovici cu o voce tremurîndă de emoție și oboseală din documentul acesta la a cărui descifrare lucrase toată noaptea.

— Problema care se pune acum — spuse unchiul Stepan — este: dacă și unde au migrat marțienii?

Egor Egorovici se roși ca focul, tuși, apoi începu, nehotărît:

— Sînt doar presupuneri... După cum se știe, Venus este azi învăluit în nori, este acoperit de ape. Cu milioane de ani în urmă nici vorbă nu putea fi de condiții de viață. Jupiter are o atmosferă, dar, după cum se știe, această atmosferă e compusă din gaz metan, și amoniac... Singura posibilitate pentru marțieni ar fi fost... Pămîntul. Iată aci o fotografie. Am găsit-o în secția astronomică a lui Deimos. (Fotografia începu să se plimbe din mînă în mînă). E o fotografie a Pămîntului de-acum trei milioane de ani. In prima epocă glaciară. După cum se vede, calotele polare se întindeau pînă aproape de zona subtropicală. Intre cele două tropice putea fi vorba de viață (toți priveau în tăcere fotografia). Observați? — continuă Egor Egorovici — nu e prea lămurit, dar se pare că între Asia și America de Sud ar fi existat un continent... In emisfera sudică. Astăzi, sînt doar puzderie de insule. Multe vîrfuri de munți marini.

— De ce te-ai oprit tocmai asupra acestei zone? — întrebă Sofia Ivanovna.

Egor Egorovici ezită. Apoi scoase o altă fotografie.

— Uite... asta este o fotografie făcută de mine. E bustul găsit în orașul subteran. Seamănă extraordinar cu chipurile ahunurilor găsite pe insula Rapa-Nui (Insula Paștelui). Se pare că acolo a fost, cîndva, o civilizație. S-a petrecut apoi un fenomen de transgresiune. Apele oceanului au început să acopere încetul cu încetul uscatul. Băștinașii au încercat să oprească apele clădind statui care reprezentau zeități, în calea apei. Ei bine, aceste zeități seamănă extraordinar cu ceea ce am găsit pe Marte. Apoi, scrisul acesta ciudat. Am convingerea că, cu ajutorul alfabetului găsit pe Deimos, voi putea descifra scrisul de pe tăblița Kohau Rongo-Rongo, singurul scris din lume care n-a fost descifrat.

— Bine, dar ceea ce susții e uluitor — izbucni Sofia Ivanovna. Crezi că pămîntenii sînt urmași ai marțienilor?

— Nicidecum! — protestă energic Egor Egorovici. E clar că omul a apărut cu mult mai tîrziu pe pămînt și aceasta datorită unei evoluții specifice planetei noastre. Marțienii n-au supraviețuit trei milioane de ani. Urmele lor însă ar trebui cercetate la fața locului...

— Deci, o expediție, de astă dată în Insula Rapa-Nui — exclamă unchiul Stepan.

— Pămîntul! strigă deodată Fiodor Ivanovici privind mai atent prin vizorul rachetei.

★

O sonerie începu să zbîrnîie. Sunetul îi era parcă fmiliar lui Borka. Se răsuci neliniștit, apoi se trezi. In locul imaginii Pămîntului apăru un geam și o ramură încărcată cu frunze.

— Borka! Scoală-te! — se auzi de alături glasul bunicii. Intîrzii la școală!

De pe masă îi făcea cu ochiul macheta rachetei fotonice „Orion". Borka sări jos din pat, o luă în mînă și o privi cu drag. A fost un vis. Dar, cine știe, poate că el, Borka, va conduce cîndva o asemenea expediție și va dezlega misterul celor doi sateliți ai lui Marte.

Sfîrșit

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli